

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 452

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 iunie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 103 din 7 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
455.	— Decizie pentru exercitarea atribuțiilor secretarului general al Guvernului	7
456.	— Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de secretar general al Guvernului.....	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 103**

din 7 martie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (9)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ataș Abdullah în Dosarul nr. 34.611/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 601D/2016.

2. La apelul nominal răspunde reprezentantul autorului excepției, domnul avocat Ionel Olteanu, cu delegație depusă la dosar, acesta depunând și concluzii scrise. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. De asemenea, este prezent interpretul de limbă turcă, doamna Bahtiar Cioroiu. Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției în data de 2 martie 2017, prin care acesta solicită acordarea unui termen de judecată pentru data de 21 martie 2017, motivat de faptul că la acea dată are termen un alt dosar în care este parte. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, după începerea ședinței de judecată, a sosit pe adresa Curții Constituționale un înscris, prin care autorul excepției își exprimă dorința de a fi judecat în lipsă, fiind reprezentat de domnul avocat Ionel Olteanu.

3. Având cuvântul asupra cererilor formulate de autorul excepției de neconstituționalitate, reprezentantul acestuia confirmă că a luat legătura cu clientul său și că nu se mai impune acordarea unui nou termen de judecată în dosar.

4. Având în vedere că reprezentantul autorului excepției nu mai susține cererea de acordare a unui nou termen de judecată, președintele Curții Constituționale îi acordă acestuia cuvântul, pe fondul excepției. Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea criticilor formulate, arătând că dispozițiile art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 16 și ale art. 21 alin. (1) și (3), precum și prevederile art. 6 paragraful (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la această convenție. Invocând jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia clarității și previzibilității legii, avocatul autorului excepției susține că dispozițiile criticate nu

îndeplinesc aceste cerințe constituționale și convenționale. Susține că, în raport cu conținutul coroborat al alin. (9), (3) și (4) ale art. 352, concluzia care se impune este aceea că principiul publicității ședințelor de judecată poate fi restrâns pentru prezervarea demnității sau vieții intime a unei persoane. Cu toate acestea, alin. (9) al art. 352 îl exclude de la acest beneficiu pe inculpat, deși, în practică, inclusiv în speța de față, putem asista la luări de poziție ale mass-mediei care afectează demnitatea sau viața intimă a inculpatului. Se ajunge, astfel, la o discriminare, nejustificată în mod obiectiv și rezonabil, interzisă de art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Este evident că protecția asigurată inculpatului de către dispoziția de lege criticată este mai mică decât cea acordată celorlalte părți din procesul penal sau persoanei vătămate, fără a exista un motiv obiectiv și rezonabil. În acest sens, invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*. Făcând referire la punctele de vedere transmise în dosar de către autoritățile prevăzute de lege, arată că autorul excepției nu solicită completarea textului de lege criticat. În continuare, precizează că, deși prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție nu protejează un drept absolut, drepturile consacrate de acest articol fac parte din ordinea publică europeană, și pe cale de consecință, efectivitatea lor concură la realizarea celorlalte drepturi recunoscute de Convenție. În concluzie, apreciază că este necesar ca orice regulă să aibă excepții, atât timp cât aceste excepții urmăresc un scop legitim și sunt proporționale.

5. Reprezentantul Ministerului Public arată că din chiar susținerile autorului excepției de neconstituționalitate se deduce faptul că dispozițiile criticate sunt clare și previzibile. Apreciază că autorul excepției a înțeles dispoziția criticată, în sensul că aceasta exclude inculpatul de la a putea solicita instanței interzicerea publicării și difuzării, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea sa. În continuare, consideră că interpretarea textului de lege criticat aparține instanțelor în procedura de aplicare a acestuia. Interpretarea realizată de către instanța de contencios constituțional s-ar impune în măsura în care ar constata existența unei interpretări contrare Constituției, ceea ce nu este cazul în speța de față. Arată că dispozițiile art. 352 alin. (3) din Codul de procedură penală, referitor la declararea ședinței ca nepublică, conțin o garanție care este asigurată inclusiv inculpatului. În condițiile în care inculpatul are acces la această instituție, nu se poate susține că există o încălcare a accesului liber la justiție pentru apărarea intereselor legitime. În continuare, apreciază că nu se poate echivala situația inculpatului cu cea a celorlalte persoane prevăzute de dispozițiile art. 352 din Codul de procedură penală,

astfel că nu se poate solicita aplicarea unui tratament juridic identic în aceste cauze. Pentru aceste motive, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

6. Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției arată că interpretarea normei nu trebuie făcută prin extragerea acesteia din context, iar norma nu trebuie aplicată prin extindere, prin analogie, și în niciun caz în defavoarea inculpatului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 4 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 34.611/3/2015, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ataș Abdullah**, cu ocazia soluționării acțiunii penale privind pe autorul excepției, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat, ultraj, conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe și părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, deoarece nu au în vedere și protecția legală a inculpatului, în ceea ce privește interzicerea publicării și difuzării prin mijloace scrise sau audio-vizuale de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a-i dezvălui identitatea și a-i prejudicia drepturile și interesele legitime. Astfel, dispozițiile criticate nu prevăd posibilitatea asigurării respectării drepturilor și intereselor legitime ale inculpatului, în legătură cu respectarea demnității sau vieții sale intime. Apreciază că, deși dispozițiile art. 352 alin. (9) fac trimitere la alin. (3) și (4) din același articol, nu se poate identifica în mod clar și persoana inculpatului, care trebuie să beneficieze de garantarea vieții sale intime, prin protecția determinată de interdicția publicării și difuzării în mass-media a unor texte, desene, fotografii și imagini de natură a identifica persoana acestuia. În continuare, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015 și nr. 603 din 6 octombrie 2015. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 16, susține că dispozițiile criticate sunt vădit discriminatorii, deoarece nu fac referire și la inculpat, acestuia neputându-i-se restrânge exercițiul drepturilor și libertăților sale decât în condițiile art. 53 din Constituție.

9. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că rațiunea care a condus legiuitorul la adoptarea acestei soluții legislative a avut în vedere situația specială în care s-ar putea regăsi victimele infracțiunii, precum și martorii, în situația unei publicități depline a ședințelor de judecată și a reflectării acestora în mass-media. Or, aceste persoane ar putea suferi și alte prejudicii, cel puțin de imagine, dacă situația lor ar fi prezentată pe larg în mijloacele de informare în masă. A cere acestor persoane ca, pe lângă vătămrile suferite, direct sau indirect, prin comiterea infracțiunii, să sufere și alte tipuri de vătămări, în cursul judecății cauzei, este cel puțin nejustificat. Or, persoanele care au calitatea procesuală de inculpat nu se află într-o situație similară și, prin urmare, textul nu ar putea fi considerat ca neconstituțional.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** arată că publicitatea ședinței de judecată reprezintă una dintre garanțiile explicite ale procesului echitabil, fiind consacrată de prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că „orice persoană are dreptul la judecarea [...] în mod public [...] a cauzei sale”. De asemenea, în acord cu dispozițiile art. 127 din Legea fundamentală, art. 352 din Codul de procedură penală instituie în alin. (1) principiul publicității ședinței de judecată, iar în alin. (3) și (4) reglementează cazurile de excepție în care ședința de judecată este nepublică.

12. În ce privește dispozițiile criticate, Guvernul arată că acestea stabilesc că, în condițiile alin. (3) sau alin. (4), instanța poate interzice publicarea și difuzarea, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea persoanei vătămate, a părții civile, a părții responsabile civilmente sau a martorilor. Astfel, prin trimiterea expresă la art. 352 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, legiuitorul condiționează aplicabilitatea dispozițiilor criticate de declararea în prealabil ca nepublică a ședinței de judecată, instituind în acest mod o garanție suplimentară în sensul protejării siguranței, demnității sau vieții intime a persoanei vătămate, a părții civile, a părții responsabile civilmente sau a martorilor atunci când aceste considerente au stat la baza deciziei instanței de a declara ședința nepublică. Întrucât inculpatul nu se află într-o situație similară celei a persoanei vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente sau martorilor, nu se poate susține că acesta ar fi discriminat prin prevederile art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală. De asemenea, Guvernul apreciază că nu poate fi primită nici teza autorului excepției în sensul că publicitatea procesului penal îi afectează dreptul la respectarea demnității, câtă vreme — potrivit art. 4 alin. (1) din Codul de procedură penală — până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă orice persoană beneficiază de prezumția de nevinovăție.

13. În final, arată că aplicarea textului criticat în sensul propus de autorul excepției ar fi de natură să generalizeze caracterul nepublic al ședințelor de judecată, întrucât, indiferent de obiectul cauzei sau de persoana sa, orice inculpat ar putea pretinde că existența unor informații publice privitoare la procesul penal ar aduce atingere demnității sale. Or, o asemenea reglementare ar nesocoti dreptul la un proces echitabil, publicitatea ședinței de judecată fiind o garanție explicită a acestuia, conform art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile legale criticate conferă instanței posibilitatea de a interzice publicarea și difuzarea, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea persoanei vătămate, a părții civile, a părții responsabile civilmente sau a martorilor. În esență, Avocatul Poporului apreciază că susținerile autorului excepției tind la completarea textului legal, prin adăugarea în enumerarea subiectelor a căror imagine ar trebui protejată de instanța de judecată și a inculpatului. Or, acceptarea unei asemenea critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”, fiind în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform căroră „Curtea Constituțională se

pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Astfel, Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost formulată, apare ca inadmisibilă.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu următorul conținut: *„Pe durata judecării, instanța poate interzice publicarea și difuzarea, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea persoanei vătămate, a părții civile, a părții responsabile civilmente sau a martorilor, în condițiile prevăzute la alin. (3) sau (4).”*

Dispozițiile alin. (3) și (4) la care face referire textul criticat prevăd că: *„(3) Dacă judecarea în ședință publică ar putea aduce atingere unor interese de stat, moralei, demnității sau vieții intime a unei persoane, intereselor minorilor sau ale justiției, instanța, la cererea procurorului, a părților ori din oficiu, poate declara ședință nepublică pentru tot cursul sau pentru o anumită parte a judecării cauzei.*

(4) Instanța poate de asemenea să declare ședință nepublică la cererea unui martor, dacă prin audierea sa în ședință publică s-ar aduce atingere siguranței ori demnității sau vieții intime a acestuia sau a membrilor familiei sale, ori la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților, în cazul în care o audiere în public ar pune în pericol confidențialitatea unor informații.”

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) și (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia apreciază că dispozițiile art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale deoarece determină o restrângere nejustificată a dreptului său la viață privată, încălcându-se, de asemenea, și principiul nediscriminării.

20. Plecând de la aceste premise, Curtea reține că, de regulă, analiza constituționalității unor dispoziții de lege se realizează prin aplicarea în cauza dedusă controlului de constituționalitate a unui principiu constituțional/dispoziție constituțională, în mod singular. Cu toate acestea, Curtea

constată că, în unele cazuri, asistăm la existența concomitentă și interferența a două drepturi constituționale, care, din punct de vedere al controlului de constituționalitate, presupun analiza limitelor acestora, precum și modalitatea de conciliere a lor într-o manieră adecvată/rezonabilă.

21. În ceea ce privește modul de calificare a drepturilor constituționale, Curtea reține că a distins în cuprinsul Legii fundamentale două categorii de drepturi, și anume drepturi absolute (de exemplu, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică), cărora autoritățile statului nu le pot aduce atingere în nicio situație, și drepturi relative, al căror exercițiu poate fi restrâns cu respectarea anumitor condiții (Decizia nr. 356 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, paragraful 33). Dacă în ceea ce privește drepturile absolute este evident că acestea vor avea prevalență asupra oricăror altor drepturi cu care, eventual, vin în concurs, Curtea apreciază că, în cazul drepturilor relative aflate în concurs, prevalența pentru unul dintre drepturi trebuie să fie în mod obiectiv și rezonabil justificată de legiuitor. Astfel, Curtea apreciază că, dacă protecția oferită unuia dintre aceste drepturi duce la limitarea celuilalt, legiuitorul trebuie să facă apel la mijloace adecvate pentru a face această limitare proporțională cu scopul urmărit. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că atunci când este chemată să se pronunțe asupra unui conflict între două drepturi care sunt protejate în mod egal de Convenție, aceasta trebuie să pună în balanță interesele în joc (Hotărârea din 12 iunie 2014, pronunțată în Cauza *Fernández Martínez împotriva Spaniei*, paragraful 123).

22. Curtea apreciază că, dacă s-ar proceda în mod contrar, s-ar ajunge la situația în care absolutizarea unuia dintre cele două drepturi, atunci când sfera de manifestare a acestora este concomitentă, duce la anihilarea/afectarea substanței celuilalt. Or, sfera de aplicare a unuia dintre cele două drepturi/libertăți trebuie să se circumscrie acelor limite pe care, dacă le-ar depăși, ar deveni un risc real și substanțial, care ar afecta însăși substanța celuilalt drept/libertate.

23. Plecând de la aceste premise, Curtea observă că dispoziția criticată este cuprinsă în art. 352 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Publicitatea ședinței de judecată”. În ceea ce privește principiul publicității ședinței de judecată, Curtea constată că acesta este înscris în prevederile art. 127 din Constituție, potrivit cărora *„ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”*, precum și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora *„orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”*.

24. În ceea ce privește acest principiu, Curtea reține că instanța de la Strasbourg a statuat că publicitatea procedurii organelor judiciare menționate la art. 6 paragraful 1 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale protejează justițiabilii împotriva unei justiții secrete care scapă controlului public; de asemenea, aceasta constituie unul dintre mijloacele necesare pentru a păstra încrederea în instanțele judecătorești. Prin transparența pe care o conferă administrării justiției, aceasta contribuie la realizarea scopului art. 6 paragraful 1 din Convenție, procesul echitabil, a cărui garantare se numără printre principiile fundamentale ale oricărei societăți democratice în sensul convenției (Hotărârea din 9 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza *AGVPS — Bacău împotriva României*, paragraful 50).

25. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că principiul publicității implică, pe de o parte, desfășurarea ședințelor de judecată în prezența părților și în condiții care să garanteze posibilitatea publicului de a asista la dezbateri și, pe de altă parte, pronunțarea hotărârii prin care se soluționează cauza în ședință publică. El constituie premisa unei justiții independente și imparțiale care asigură părților garanția respectării dreptului la un proces echitabil (Decizia nr. 537 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010).

26. Este general recunoscut faptul că instanțele judecătorești își desfășoară activitatea în cadrul „cetății”, în mijlocul comunității, care este principalul beneficiar al actului de justiție. În timp ce instanțele judecătorești sunt recunoscute ca fiind „forumul” ce stabilește vinovăția sau nevinovăția unei persoane împotriva căreia s-a formulat o acuzație penală, acest lucru nu înseamnă că nu poate exista, în altă parte, nicio discuție prealabilă sau simultană referitoare la obiectul proceselor penale, fie că este vorba de reviste de specialitate, de presa generală sau de publicul larg. Cu condiția ca acestea să nu depășească limitele impuse de interesul bunei administrări a justiției, relatările, inclusiv comentariile, privind procedurile judiciare contribuie la publicitatea acestora și sunt, așadar, perfect consonante cu cerința impusă de articolul 6 paragraful 1 din Convenție, potrivit căreia audierile sunt publice. Nu doar mass-media are sarcina de a comunica astfel de informații și idei, ci publicul are, de asemenea, dreptul de a le primi (în acest sens, Hotărârea din 29 august 1997, pronunțată în Cauza *Worm împotriva Austriei*, paragraful 50).

27. Cu alte cuvinte, corelativ dreptului inculpatului de a se bucura de un proces echitabil, Curtea constată că se naște dreptul la liberă exprimare al mass-mediei, precum și dreptul opiniei publice de a cunoaște chestiuni ce țin de procedurile penale inițiate de organele statului.

28. Pe de altă parte, dreptul la viață privată este un drept recunoscut atât de Convenție, prin dispozițiile art. 8, cât și de Constituție, prin prevederile art. 26. În jurisprudența instanței de la Strasbourg s-a statuat că intră în sfera de aplicare a acestui drept, de exemplu, aspecte ce privesc identitatea persoanei, cum sunt și elementele relative la dreptul la imagine al unei persoane sau dreptul la protecția reputației. În acest context, Curtea observă că dispozițiile art. 352 din Codul de procedură penală stabilesc regula potrivit căreia ședințele de judecată sunt publice, excepțiile de la acest principiu putând fi aplicate în cazul în care ședința publică ar putea aduce atingere unor interese de stat, moralei, demnității sau vieții intime a unei persoane, intereselor minorilor sau ale justiției. Instanța poate, de asemenea, să declare ședință nepublică la cererea unui martor, dacă prin audierea sa în ședință publică s-ar aduce atingere siguranței ori demnității sau vieții intime a acestuia sau a membrilor familiei sale, ori la cererea procurorului, a persoanei

vătămate sau a părților, în cazul în care o audiere în public ar pune în pericol confidențialitatea unor informații. În contextul declarării caracterului nepublic al ședinței de judecată, pe durata judecării, instanța poate interzice publicarea și difuzarea, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea persoanei vătămate, a părții civile, a părții responsabile civilmente sau a martorilor.

29. Curtea constată că în cauza dedusă controlului de constituționalitate, textul de lege criticat determină, din perspectiva inculpatului, incidența concurentă a mai multor drepturi constituționale, și anume dreptul la un proces echitabil și dreptul la viață privată, pe de-o parte, și dreptul la libertatea de exprimare și dreptul la informare, pe de altă parte.

30. Aplicând cele statuate la paragraful 22 din prezenta decizie, Curtea apreciază că trebuie analizat în ce măsură dezvăluirea identității inculpatului aflat într-o procedură penală *pendinte* în fața instanțelor judecătorești poate fi privită ca o depășire a limitelor libertății de exprimare, care are drept consecință încălcarea dreptului la viață privată a acestuia. În acest context, Curtea reține că, în cauza dedusă controlului de constituționalitate, autorul excepției are calitatea de inculpat major, astfel că acest aspect va fi avut în vedere în analiza constituționalității dispozițiilor de lege criticate.

31. Din această perspectivă, Curtea observă că instanța europeană a statuat că interdicția privind publicarea imaginii unei persoane, în contextul relatărilor privind procedura penală deschisă împotriva acesteia, interdicție ce a avut ca efect limitarea modalităților de prezentare a unor astfel de relatări, a constituit o ingerință în libertatea de exprimare, care încalcă articolul 10 din Convenție (Hotărârea din 11 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *News Verlags GmbH&Co.KG împotriva Austriei*, paragraful 40). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, deși măsura era prevăzută de lege și urmarea un scop legitim — protecția dreptului persoanei în cauză de a beneficia de un proces echitabil bazat pe prezumția de nevinovăție, protecția dreptului acesteia de a i se respecta viața privată și protecția acestei persoane împotriva insultei și defăimării — această măsură nu s-a dovedit a fi necesară într-o societate democratică.

32. Cu toate acestea, trebuie reținut că art. 10 din Convenție și art. 30 din Constituție nu garantează, totuși, o libertate de exprimare nelimitată, chiar și în ceea ce privește relatările presei referitoare la chestiuni de interes public grave. Exercitarea acestei libertăți comportă „îndatoriri și responsabilități”, care se aplică, de asemenea, și presei. Aceste „îndatoriri și responsabilități” capătă o anumită semnificație atunci când există o chestiune ce afectează reputația persoanelor private și subminarea „drepturilor altora”. Ca urmare a „îndatoririlor și responsabilităților” inerente exercitării libertății de exprimare, protecția acordată de art. 10 jurnaliștilor în ceea ce privește relatările cu privire la aspectele de interes general este supusă condiției ca ei să acționeze cu bună-credință, în scopul de a furniza informații precise și veridice, în conformitate cu un jurnalism responsabil — „responsible journalism” — (Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Bladet Tromsø și Stensaas împotriva Norvegiei*, paragraful 65; Hotărârea din 29 martie 2016, pronunțată în Cauza *Bédat împotriva Elveției*, paragraful 50).

33. Conceptul de „jurnalism responsabil”, ca o activitate profesională care se bucură de protecția art. 10 din Convenție, nu se limitează la conținutul informațiilor care sunt colectate și/sau difuzate prin mijloace jurnalistice. Această noțiune

cuprinde, de asemenea, printre altele, legalitatea comportamentului unui jurnalist, inclusiv interacțiunea sa publică cu autoritățile în exercitarea funcțiilor jurnalistice. Faptul că un jurnalist a încălcat legea în această privință este relevant, deși nu este decisiv, atunci când se stabilește dacă el sau ea a acționat în mod responsabil (Hotărârea din 20 octombrie 2015, pronunțată în Cauza *Pentikäinen împotriva Finlandei*, paragraful 90). Astfel, dreptul inculpatului de a se bucura de garanțiile unui proces echitabil trebuie avut în vedere de către jurnaliști atunci când fac comentarii referitoare la procedurile penale *pendinte*, deoarece limitele unor astfel de comentarii nu se pot extinde până la declarații care sunt susceptibile de a aduce atingere, în mod intenționat sau nu, șanselor unei persoane de a beneficia de un proces echitabil sau de a submina încrederea publicului în rolul instanțelor în administrarea justiției penale (Hotărârea din 29 august 1997, pronunțată în Cauza *Worm împotriva Austriei*, paragraful 50; Hotărârea din 11 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *News Verlags GmbH&Co.KG împotriva Austriei*, paragraful 56). Totodată, jurnaliștii trebuie să aibă în vedere, atunci când fac comentarii referitoare la procedurile penale *pendinte*, dacă persoana acuzată este sau nu o persoană publică, știut fiind că o persoană publică se expune voluntar publicității din momentul în care acceptă acest statut.

34. Pe de altă parte, Curtea reține că, în general, spre deosebire de procesele civile, cele penale pot avea un impact puternic asupra opiniei publice. Impactul produs de acestea nu poate fi cuantificat *a priori*, în abstract, ci acesta variază în funcție de diversele circumstanțe ale cazului referitoare la calitatea persoanei care a săvârșit fapta, la modalitatea de săvârșire a faptei, la situația victimei, la gravitatea faptei săvârșite etc. Așa fiind, legiuitorul este chemat ca, prin reglementarea adoptată, să realizeze un echilibru între interesul opiniei publice ce se manifestă în sfera de aplicare a libertății de exprimare și a dreptului la informare și drepturile inculpatului.

35. Analizând dispoziția criticată, Curtea observă că aceasta are în vedere interzicerea publicării și difuzării, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea persoanei vătămate, a părții civile, a părții responsabile civilmente sau a martorilor. Din interpretarea *per a contrario* a dispoziției criticate rezultă că interdicția prevăzută de aceasta nu vizează dezvăluirea identității inculpatului.

36. Chiar și în aceste condiții, Curtea reține că inculpatul are posibilitatea, potrivit art. 352 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, de a solicita judecarea în ședință nepublică, motivat de faptul că o ședință publică, ce presupune dezvăluirea identității sale, ar aduce atingere demnității sau vieții sale intime, ori de faptul că o audiere în public ar pune în pericol confidențialitatea unor informații.

37. În această lumină, Curtea apreciază că, în contextul necesității realizării unui echilibru just între drepturile aflate în concurență, posibilitatea acordată inculpatului de a solicita judecarea în ședință nepublică este suficientă pentru a proteja dreptul inculpatului major la un proces echitabil, precum și dreptul acestuia la viață privată.

38. Prin urmare, dezvăluirea identității inculpatului major se încadrează în limitele de exercitare a libertății de expresie și a dreptului publicului la informare, în vreme ce imposibilitatea inculpatului major de a solicita instanței interzicerea publicării și difuzării, prin mijloace scrise sau audiovizuale, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură a dezvălui identitatea sa, nu se răsfrânge asupra tuturor aspectelor ce țin de viața sa privată, ci doar asupra identității persoanei. Sub acest aspect, Curtea apreciază că nedezvăluirea identității acestuia ar determina o absolutizare a dreptului său la viață privată ce ar avea ca rezultat ruperea echilibrului față de drepturile fundamentale concurente, respectiv afectarea în substanța sa a libertății de exprimare și a dreptului publicului la informație.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ataș Abdullah în Dosarul nr. 34.611/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 352 alin. (9) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru exercitarea atribuțiilor secretarului general
al Guvernului**

Având în vedere refuzul secretarului general al Guvernului de a îndeplini obligația de a contrasemna deciziile prim-ministrului, prevăzută de prevederile art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2013, constatată conform Adresei înregistrate la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/11.039 din 16 iunie 2017, precum și absența acestuia din cadrul instituției,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru-Mihai Ghigiu, secretar de stat, exercită atribuțiile secretarului general al Guvernului, pentru asigurarea conducerii instituției, până la eliberarea, respectiv numirea conducătorului Secretariatului General al Guvernului, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Alexandru-Mihai Ghigiu

București, 16 iunie 2017.
Nr. 455.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru exercitarea funcției
de secretar general al Guvernului**

În temeiul art. 15 lit. b), art. 19 și al art. 22 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihai Busuioc se eliberează din funcția de secretar general al Guvernului, cu rang de ministru.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, domnul Victor-Viorel Ponta se numește în funcția de secretar general al Guvernului, cu rang de ministru.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Alexandru-Mihai Ghigiu

București, 16 iunie 2017.
Nr. 456.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

